

Z Něčic.

Mirně.

S Pá-nembohem, dveři mo - je, co cho-di-ly no-hy mo-je,

s Pánem-bohem, dve - ři - čky co cho-di - ly no - ži - čky.

S Pánembohem, dveři moje,
co chodiły nohy moje,
s Pánembohem dveřičky,
co chodiły nožičky.

Dyž zme byli děti malý,
věrně zme se milovali,
a včíl máme svojí byt,
mosíme se rozejít.

Tu je cesta tu je druhá ;
rozlučme se, moje milá,
rozlučme se, děvečko,
pro malíčký slovečko.

Jaký naše rozlóčení,
dyž zme społem naučení,
po špacíroch, zahradách,
po muzikách, hospodách.

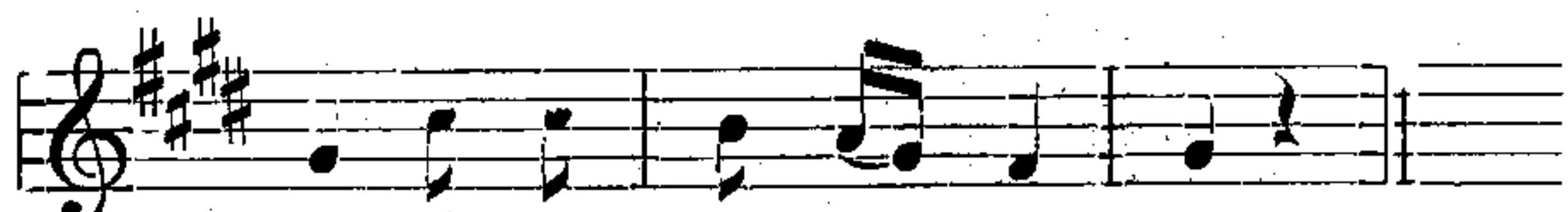
Z Líšně.

Svěc, mě-sí-čko, z ve - so - ka, dež já po - van-dru - jo,

ha - be mi - lá vě - dě - la, ha - be mi - lá vě - dě - la,

ke-ró já ce - stó pu - do.

Svěc, měsíčko, z vesoka,
dež já povandrujo,
[: habe milá věděla :]
keró já cestó pudo.

A podo já, podo já
kadem je cesta k Vídni,
[: kadem formani jedó :]
a plný fúre vezó.